

Juliol 2019 num 91

ORACIÓN DEL VERANO

Señor mío, tú hablas con tus discípulos y dijiste:

“Venid conmigo a un lugar apartado y descansad un poco”,

hoy te pido por mis vacaciones.

Los itinerarios de nuestro día a día, multiplican en nuestra vida

los quehaceres, impaciencias, agobios, trabajos y urgencias.

Necesitamos el reposo y la calma.

Necesitamos la armonía y la comunicación.

Necesitamos el cariño y el encuentro.

Necesitamos aire para nuestro cuerpo y para nuestra alma.

Necesitamos descanso y relajación.

Necesitamos las vacaciones.

Bendícenos, Señor, nuestras vacaciones.

Haz que sean días de fecundación en la vida de mi familia,

para el encuentro con nosotros mismos y con las demás personas,

para el suave golpeteo de la brisa y el diálogo,

para el ejercicio en nuestro cuerpo, que siempre nos fortalecerá,

para la lectura, que siempre nos brindará sabiduría,

para los viajes a lugares culturales que siempre nos abren caminos a nuevas costumbres,

para el gozo inigualable que colma el corazón de las personas.

Convierte nuestras vacaciones en tiempos de búsqueda,

para que sean días de oro y tengamos tiempo para ti,

para el choque culinario de nuestras descendencias cristianas,

para el espacio de oración y reflexión,

para brindar la fe y testimonios del evangelio,

para practicar tu ley divina y la de tu iglesia,

para escuchar con más paciencia tu palabra,

para estar presentes en tu mesa en el momento de la eucaristía.

Tú siempre estás cerca de nosotros.

Nuestros senderos están entrelazados con los tuyos.

Haz que en nuestras vacaciones de verano,

logremos naufragar mar adentro y encontremos gloria en ti,

a nuestro Pescador, Pastor, Salvador, Hermano, Amigo, Padre

y podamos encontrar a nuestros hermanos.

Juntos lograremos atravesar la aventura que representa nuestras vidas, siendo tú nuestro guía siempre encontraremos el camino.

En el nombre de nuestro Señor y Salvador Jesús,

hasta en los días de descanso de mis vacaciones

buscaré naufragar mar adentro.

Te necesito Señor, ayúdame en todo momento. Amén.

CÀRITAS PARRÒQUIAL

*Per tal de poder reforçar els lots alimentaris que mensualment es preparen per ajudar a les famílies necessitades de la parròquia, volem demanar la col·laboració dels nostres fidels amb **DONATIUS ECONÒMICS** o en forma d'aliments.*

*Son els mes interessants per la seva facilitat de conservació i/o distribució els següents: **Oli, Pasta, Arròs, Galetes, Llet, Sucre, Llegums, Cacao, Pastilles de Caldo Concentrat, Farina, Formatge, Tonyina, etc...***

Podeu fer l'entrega a la sagristia, el despatx parroquial i al contenidor de la OPERACIO QUILO

ORDENACIÓ SACERDOTAL

En el proper mes de setembre Mons. Joan Josep Omella, Cardenal, Arquebisbe de Barcelona, ordenarà de sacerdot a **Mn. Carles Bosch**, que ha estat col·laborant a la nostra Parròquia en els darrers dos anys, primer com a seminarista i des de la seva ordenació en el mes de març com a diaca.

Després de la seva ordenació quedarà desvinculat pastoralment de casa nostre, doncs està previst que el destinin a una altra comunitat pastoral.

La Parròquia, seguint la tradició de ja fa molts anys, vol retre'l-hi homenatge i fer-li un obsequi de comiat (en el seu cas podria ser el Calze). Per aquest motiu s'obrirà una subscripció, per tal de que aquells fidels que vulguin col·laborar puguin fer-ho, fent un ingrés al compte obert a CaixaBank amb el numero: **ES11 2100 3017 0125 0001 6817**, indicant com a concepte de l'ingrés **MCB i el nom de la persona que fa l'ingrés**. Agraïts.

Des d'aquestes línies volem felicitar de tot cor a Mn. Carles, per aquest pas tant important en el seu camí vers el servei pastoral a la diòcesi.

L'Ordenació tindrà lloc a la Basílica de la Sagrada Família el diumenge 29 de setembre a la tarda. Si alguna persona està interessada en assistir a la cerimònia d'ordenació, la parròquia disposarà d'algunes invitacions que podreu demanar a la sagristia o al despatx parroquial a partir del 10 de setembre.

<p><u>Dimecres, 3 de juliol</u> Sant Tomàs, apòstol</p>	<p><u>Dijous, 4 juliol</u> Santa Isabel de Portugal 20h45 Pregària–Adoració Adults</p>
<p><u>Divendres, 5 de juliol</u> Primer divendres de mes</p>	<p><u>Dissabte, 6 de juliol</u> Misses de vigília a les 17h30 i 20h00</p>
<p><u>Diumenge, 7 de juliol</u> 14 del temps Ordinari Misses com tots els diumenges de l'any</p>	<p><u>Dimarts, 9 de juliol</u> Mare de Déu, Reina de la Pau</p>
<p><u>Dimecres, 10 de juliol</u> Sant Cristòfol Patró dels automobilistes</p>	<p><u>Dijous, 11 de juliol</u> Sant Benet Patró d'Europa 20h45 Pregària–Adoració Adults</p>
<p><u>Divendres, 12 de juliol</u> Finalitza el Casal d'Estiu 2019</p>	<p><u>Dissabte, 13 de juliol</u> Misses de vigília a les 17h30 i 20h00</p>
<p><u>Diumenge, 14 de juliol</u> 15 del temps Ordinari Misses com tots els diumenges de l'any</p>	<p><u>Dilluns, 15 de juliol</u> Veure Horari Misses d'estiu</p>
<p><u>Dimarts, 16 de juliol</u> Mare de Déu del Carme</p>	<p><u>Dissabte, 20 de juliol</u> Sant Elies Missa de vigília a les 20h00</p>
<p><u>Diumenge, 21 de juliol</u> 16 del temps Ordinari Misses a les 12, 13 i 20 hores</p>	<p><u>Dilluns 22 de juliol</u> Santa Maria Magdalena</p>
<p><u>Dijous, 25 de juliol</u> Sant Jaume, apòstol</p>	<p><u>Divendres, 26 de juliol</u> Sant Joaquim i Santa Anna Pares de la Verge Maria</p>
<p><u>Dissabte, 27 de juliol</u> Missa de vigília a les 20h00</p>	<p><u>Diumenge, 28 de juliol</u> 17 del temps Ordinari Misses a les 12, 13 i 20 hores</p>
<p><u>Dilluns, 29 juliol</u> Santa Marta, germana de Llàtzer</p>	<p><u>Dimecres, 31 de juliol</u> Sant Ignasi de Loiola Fundador de la Companyia de Jesús (Jesuïtes)</p>

HORARIS DE MISSES I SERVEIS

Estiu 2019

Mes de JULIOL – del 1 al 14

Dies feiners i festius sense precepte	<u>De dilluns a divendres:</u> 09h00 ⁽¹⁾ ; 13h00 ⁽²⁾ ; 20h00 ⁽⁴⁾
	<u>Dissabtes:</u> 09h00 ⁽¹⁾ ; misses de vigília: 17h30 ⁽²⁾ i 20h00 ⁽¹⁾
Diumenges i Festius	09h00 ⁽¹⁾ ; 12h00 ⁽²⁾; 1300 ⁽¹⁾; 19h00 Missa de famílies ⁽³⁾; 20h00 ⁽¹⁾; 21h00 ⁽²⁾

Mes de JULIOL – del 15 al 31

Dies feiners i festius sense precepte	<u>De dilluns a divendres:</u> 09h00 ⁽¹⁾ ; 20h00 ⁽⁴⁾
	<u>Dissabtes:</u> 09h00 ⁽¹⁾ ; misses de vigília: 20h00 ⁽¹⁾
Diumenges i Festius	09h00 ⁽¹⁾ ; 12h00 ⁽²⁾; 1300 ⁽¹⁾ i 20h00 ⁽¹⁾

Mes d'Agost – del 1 al 31

Dies feiners i festius sense precepte	<u>De dilluns a divendres:</u> 20h00 ⁽⁴⁾
	<u>Dissabtes i dimecres, 14 d'agost:</u> misses de vigília: 20h00 ⁽¹⁾
Diumenges i 15 d'agost	12h00 ⁽²⁾; 1300 ⁽¹⁾ i 20h00 ⁽¹⁾

CONFESSIONS:

¼ hora abans de les misses

BAPTISMES:

Dies i hores convingudes.

SALUS: Servei urgent per malalts i moribunds Tfn.: 932.020.696

Despatx Parroquial
Juliol: Horari habitual
Agost: només temes urgents

Pastoral de la Salut: Atenció puntual en casos de necessitat

Assistentia Social:
Juliol: Dimarts de 16:30 a 18:30
Agost: Vacances

Sr. Rector :
A hores convingudes
932.00.29.16
Vacances del 8 al 13 de juliol i del 1 al 14 d'agost

Misses: (1) CATALÀ / (2) CASTELLÀ / (3) BILINGÜE / (4) DIES ALTERNES

Catequesi del Papa Francesc sobre la Santa Missa

La Santa Missa

9. Litúrgia de la Paraula. II. Evangeli i homilia ¹

El diàleg entre Déu i el seu poble, desenvolupat en la Litúrgia de la Paraula de la missa, aconsegueix el cim a la proclamació de l'Evangeli. El precedeix el cant del *Al·leluia* -o, en quaresma, un altra aclamació- amb la que «*l'assemblea dels fidels acull i saluda el Senyor, que parlarà en l'Evangeli*»². Com els misteris de Crist il·luminen tota la revelació bíblica, així, en la Litúrgia de la Paraula, l'Evangeli constitueix la llum per comprendre el sentit dels textos bíblics que el precedeixen, tant de l'Antic com del Nou Testament. De fet, «*de tota l'Esriptura, com de tota la celebració litúrgica, Crist és el centre i la plenitud*»³. Sempre en el centre està Jesucrist.

Per això, la mateixa litúrgia distingeix l'Evangeli de les altres lectures i l'envolta de particular honor i veneració⁴. De fet, la lectura està reservada al ministre ordenat, que acaba besant el llibre; s'escolta de peu i es fa el signe de la creu al front, sobre la boca i sobre el pit; els ciris i l'encens honoren Crist que, mitjançant la lectura evangèlica, fa ressonar la seva paraula eficaç. Amb aquests signes l'assemblea reconeix la presència de Crist que li dirigeix la «bona notícia» que converteix i transforma. És un discurs directe el que passa, com proven les aclamacions amb què es respon a la proclamació: «Glòria a vós, oh Crist» o «Us lloem Senyor». Ens aixequem per escoltar l'Evangeli: és Crist qui ens parla, allà. I per això nosaltres estem atents, perquè és un col·loqui directe. És el Senyor qui ens parla.

Per tant, en la missa no llegim l'Evangeli per saber com van anar les coses, sinó que escoltem l'Evangeli per prendre consciència del que Jesús va fer i va dir una vegada; i aquesta Paraula és viva, la Paraula de Jesús que està en l'Evangeli està viva i arriba al meu cor. Per això, escoltar l'Evangeli és tan important, amb el cor obert, perquè és Paraula viva. Escriu sant Agustí que «*la boca de Crist és l'Evangeli. Ell regna al cel, però no cessa de parlar a la terra*»⁵. Si és veritat que en la litúrgia «*Crist anuncia encara l'Evangeli*»⁶, com a

---

¹ Papa Francesc, Audiència General del 7 de febrer de 2018

² Instrucció General del Missal Romà num 62

³ Introducció al leccionari, num 5

⁴ Instrucció General del Missal Romà nums 60 i 134

⁵ Sermó 85, 1: pl 38, 520; cf. Tractat sobre l'Evangeli de sant Joan, XXX, I: PL 35, 1632; CCL 36, 289.

⁶ Concili. Ecumènic Vaticà. II, [*Sacrosanctum Concilium*](#), 33.

conseqüència, participant en la missa, hem de donar-li una resposta. Nosaltres escoltem l'Evangelí i hem de donar una resposta a la nostra vida.

Per fer arribar el seu missatge, Crist se serveix també de la paraula del sacerdot que, després de l'Evangelí, predica l'homília⁷, recomanada vivament pel Concili Vaticà II com a part de la mateixa litúrgia⁸, l'homília no és un discurs de circumstància -ni una catequesi com aquesta que estic fent ara-, ni una conferència, ni una classe, l'homília és una altra cosa. Què és l'homília? És «*reprendre aquest diàleg que ja està entaulat entre el Senyor i el seu poble*»⁹. Perquè trobi realització en la vida. L'autèntica exegesi de l'Evangelí és la nostra vida santa! La paraula del Senyor acaba el seu recorregut fent-carn en nosaltres, traduint-se en obres, com va passar en Maria i en els sants. Recordeu el que vaig dir l'última vegada, la Paraula del Senyor entra per les orelles, arriba al cor i va a les mans, a les bones obres. I també l'homília segueix la Paraula del Senyor i fa també aquest recorregut per ajudar-nos perquè la Paraula del Senyor arribi a les mans, passant pel cor.

Ja vaig tractar aquest argument de l'homília en l'exhortació *Evangelii gaudium*, on recordava que el context litúrgic «exigeix que la predicació orienti a l'assemblea, i també al predicador, a una comunió amb Crist en l'Eucaristia que transformi la vida»¹⁰.

Qui predica l'homília ha de complir bé el seu ministeri -aquell que predica, el sacerdot o el diaca o el bisbe-, oferint un servei real a tots aquells que participen en la missa, però també tots els qui l'escolten han de fer la seva part. Sobretot tenint en compte especialment, assumint les justes disposicions interiors, sense pretextos subjectius, sabent que tot predicador té mèrits i límits. Si de vegades una l'homília llarga, no centrada o incomprendible, pot avorrir, d'altres vegades l'obstacle però és el prejudici. I qui fa l'homília ha de ser conscient que no està fent una cosa pròpia, està predicant, donant veu a Jesús, està predicant la Paraula de Jesús. I l'homília ha d'estar ben preparada, ha de ser breu, **ibreu!** Em deia un sacerdot que una vegada havia anat a una altra ciutat on vivien els pares i el pare li va dir: «Saps, estic content, perquè amb els meus amics hem trobat una església on es fa la missa sense homília!». I quantes vegades veiem que en l'homília alguns s'adormen, altres parlen o surten fora a fumar una cigarreta ... Per això, si us plau, que sigui breu, l'homília, però que estigui ben preparada. I com es prepara una homília, ben volguts sacerdots, diaques, bisbes? Com es prepara? Amb l'oració, amb l'estudi de la Paraula de Déu i fent una síntesi clara i breu, **no ha de durar més de 10 minuts**, si us plau. Concloent podem dir que en la Litúrgia de la Paraula, a

---

⁷ Instrucció General del Missal Romà, nums 65-66 / Introducció al Leccionari, nums 24-27

⁸ Concili. Ecumènic Vaticà. II, *Sacrosanctum Concilium*, 52

⁹ Exhortació Apostòlica *Evangelii Gaudium*, 137

¹⁰ Ibid 138

través de l'Evangeli i l'homilia, Déu dialoga amb el seu poble, el qual l'escolta amb atenció i veneració i, al mateix temps, el reconeix present i operant. Si, ens posem a l'escolta de la «bona notícia», serem convertits i transformats per ella, per tant serem capaços de canviar-nos a nosaltres mateixos i al món. Per què? Perquè la Bona Nova, la Paraula de Déu entra per les orelles, va al cor i arriba a les mans per fer bones obres.

10. Litúrgia de la Paraula. III. Credo i Pregària universal¹¹

Bon di, si l'ànima està alegre, sempre és un bon dia. Continuem amb les catequesis sobre la missa. L'escolta de les lectures bíbliques, perllongada en l'homilia a què respon? Respon a un dret: el dret espiritual del Poble de Déu a rebre amb abundància el tresor de la Paraula de Déu¹². Cada un de nosaltres quan va a missa té el dret de rebre abundantment la Paraula de Déu ben llegida, ben dita i després ben explicada en l'homilia. És un dret! I quan la Paraula de Déu no està ben llegida, no és predicada amb fervor pel diaca, pel sacerdot o pel bisbe, es falta a un dret dels fidels. Nosaltres tenim el dret d'escoltar la Paraula de Déu. El Senyor parla per a tots, pastors i fidels. Ell truca al cor de tots els qui participen en la missa, cada un en la seva condició de vida, edat, situació. El Senyor consola, suscita brots de vida nova i reconciliada. I això, per mitjà de la seva Paraula. 'La seva Paraula truca al cor i canvia els cors!

Per això, després de l'homilia, un temps de silenci permet sedimentar en l'ànima la llavor rebuda, amb la finalitat que neixin propòsits d'adhesió al que l'Esperit ha suggerit a cada un. El silenci després de l'homilia. Un bell silenci s'ha de fer allà i cadascú ha de pensar en el que ha escoltat.

Després d'aquest silenci, com continua la missa? La resposta personal de fe s'inclou en la professió de fe de l'Església, expressada en el «Credo». Tots nosaltres recitem el «Credo» a la missa. Recitat per tota l'assemblea, el símbol manifesta la resposta comuna al que s'ha escoltat junts de la Paraula de Déu¹³. Hi ha un nexa vital entre escolta i fe. Estan unides. Aquesta -la fe-, de fet, no neix de la fantasia de ments humanes, sinó com recorda sant Pau «*ve de la predicació i la predicació, per la Paraula de Crist*»¹⁴. La fe s'alimenta, per tant, amb la predicació i condueix al Sagrament. Així, resar el «Credo» fa que l'assemblea litúrgica «*recordi, confessi i manifesti les grans misteris de la fe, abans de començar la seva celebració a l'Eucaristia*»¹⁵. El símbol de la fe vincula l'Eucaristia amb el Baptisme, rebut «en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit

---

¹¹ Papa Francesc, Audiència General del 14 de febrer 2018

¹² Introducció al Leccionari num 45

¹³ Catecisme de l'Església Catòlica, nums 185-197

¹⁴ Rm 10, 17

¹⁵ Instrucció General del Missal Romà, num 67

Sant» i ens recorda que els Sagraments són comprensibles a la llum de la fe de l'Església.

La resposta a la Paraula de Déu aollida amb fe s'expressa després en la súplica comuna, anomenada Pregària universal, perquè abraça les necessitats de l'Església i del món¹⁶. Acte seguit es du la Oració dels fidels.

Els Pares del Vaticà II van voler restaurar aquesta oració després de l'Evangeli i l'homilia, especialment en diumenge i en les festes, perquè «*amb la participació del poble es facin súplices per la santa Església, pels governants, pels que pateixen qualsevol necessitat, per tots els homes i per la salvació del món sencer*»¹⁷. Per tant, sota la guia del sacerdot que introdueix i conclou, «*el poble [...] exercitant l'ofici del seu sacerdoti baptismal, ofereix súplices a Déu per la salvació de tots*»¹⁸. I després les intencions individuals, proposades pel diaca o un lector, l'assemblea uneixi la seva veu invocant: «Escolteu-nos Senyor».

Recordem, de fet, quan ens ha dit el Senyor Jesús: «*Si esteu en mi i les meves paraules resten en vosaltres, podreu demanar tot el que vulgueu i ho aconseguireu*»¹⁹. «Però nosaltres no creiem això, perquè tenim poca fe». Però si nosaltres tinguéssim una fe -diu Jesús- com el gra de mostassa, rebríem tot. «*Demaneu i ho aconseguireu*».

I en aquest moment de la pregària universal després del Credo, hi ha el moment de demanar al Senyor les coses més fortes a la missa, les coses que nosaltres necessitem, el que volem. «El aconseguireu»; d'una forma o d'altre però «ho aconseguireu». «*Tot és possible per a qui creu*», ha dit el Senyor. Què va respondre aquell home al qual el Senyor es va dirigir per dir aquestes paraules? Va dir: «*Crec Senyor. Ajuda la meva poca fe* ». També nosaltres podem dir: «*Senyor, jo crec. Però ajuda la meva poca fe* ». I la pregària hem de fer-la amb aquest esperit de fe: «*Crec Senyor, però ajuda la meva poca fe*»²⁰. Les intencions per les quals es convida al poble fidel a resar han de donar veu a les necessitats concretes de la comunitat eclesial i del món, evitant recórrer a fórmules convencionals i miops. La pregària «universal», que conclou la litúrgia de la Paraula, ens exhorta a fer nostra la mirada de Déu, que té cura de tots els seus fills.

¹⁶ Instrucció General del Missal Romà num 69-71 / Introducció al Leccionari num 30-31

¹⁷ Concili. Ecumènic Vaticà. II, [Sacrosanctum Concilium](#), 53 / 1Tm 2, 1-2

¹⁸ Instrucció General del Missal Romà num 69

¹⁹ Jn 15, 7

²⁰ Jm 4, 2-3